

Rovdrift lønner seg ikke.

Da tyskerne innførte 12 timers dagen i sin krigsindustri, steg produksjonen med omlag 30 pst., men etter noen ukers forløp var mer-produksjonen sunket til knapt 10 pst. Samtidig øket fraværet på grunn av sykdom og ulykker med 30 pst. Nasistene er nå blitt nødt til å gå tilbake til 8 timers dagen.

De forente nasjoner bygger nå 16500 fly i måneden. I november leverte bare de amerikanske fabrikkene 8789 maskiner, hvorav over 1000 4 motors bombemaskiner. Under tokter utført fra engelske baser; ble det fra årets begynnelse til utgangen av november tapt 2189 fly; blant disse var 829 amerikanske bombemaskiner.

Ifølge et dekret som Himmler har utstedt i slutten av desember, skal nå barn mellom 10 og 16 år inkalles til arbeid i industrien.

Har du hørt at tyskerne skal begynne å produsere kanoner på Askim gummivarefabrikk?

De skal brukes til tyskernes elastiske krigføring.

Der Führers byrde for tung.

I de tyske dødsannonse har soldatene hittil «falt for der Führer». Nå er byrden blitt for tung for den guddommelige og Goebbels har instruert avisene om at henrydningen til førerens ansvar sløyfes for framtiden.

Ingen utstillinger!

I den siste tid har en W. Meling holdt separatutstilling i Hammarlunds kunsthandel. Vi skal inn til videre gå ut fra at dette skyldes uoppmerksomhet, men vil understreke at en gjentagelse vil få alvorligere følger.

Kommer du Elsa?

Den neste norske filmen som må blokeres er «Kommer du Elsa?» Filmen er produsert av nasisten G. Willoughby som også på grunn av sitt familieforhold (stesønn av sjefartsminister Irgens og neve av Hagelin) har dominert norsk filmindustri siden tyskerne kom.

Vi overlater med dette filmen til en lignende behandling fra publikums side som «Sangen til livet».

(Ukeoversikter. Forts. fra s. 1)

ITALIA Ytterligere framgang på den 5 armehøyre fløy: Kryssning av Rapidoelva og erobring av flere steder i nærheten av Cassino. Også armeens venstre fløy er gått til angrep: Den har forsert Gariglianofloden og tropper er også landsatt n for munningen. Minturno er erobret.

Den kraftige offensiven tvang tyskerne til å forlegge 3 panserdivisjoner fra Romaområdet til kampsonen. Dette kan nå vise seg sjebnesvangert for Kesselrings forsvarsplaner, idet det gjorde det lett vint for de allierte å foreta den nye, store landgangen i traktene s for den italienske hovedstad — ca. 90 km n for den tyske forsvarslinje. Operasjonen som var vel forberedt, bl. a. ved den stadige bombing av fiendtlige flyplasser, forløp uten nevneverdig motstand. Brohodet er blitt utvidet omkring havnebyen Nettuno. Troppene er rykket omlag 6 km inn i landet og truer tyskernes forbindelseslinjer på østkysten. En må imidlertid vente at motstanden vil øke etter hvert, og de engelsk-amerikanske troppene er derfor travelt opptatt av å utbygge stillingene sine.

Utsiktene for et relativt nær forestående sammenbrudd av det tyske forsvar av Roma skulle nå være gode. Men Italia-felttoget blir ikke avsluttet med erobringen av hovedstaden. Felttoget bærer fremdeles preg av en innskrenket operasjon; det binder høyst 25 av fiendens 350 divisjoner. Veien til Tyskland går neppe over den Apenninske halvøy.

SYMPTOMER Den nye landgangen i Italia har øket invasjonangsten hos de franske quislinger, som nå påbyr alle sivile å forlate visse områder av Middelhavskysten.

Allerede på forhånd hadde Laval gjort et nytt forsøk på å bekjempe gjæringen blant folket, idet han opprettet militære domstoler for behandling av saker mot «terrorister». I virkeligheten søker han å kopiere de tyske politidomstolene. Den franske nasjonalkomite har oppfordret politiet til ikke å støtte Laval's terroråtgjerd. Komiteen opplyste samtidig at 400 000 franskmenn allerede er fengslet eller anbragt i kon-

sentrasjonsleir.

Også de bulgarske makthavere ser seg nødsaget til å stramme inn tøylene for å sikre sin egen posisjon. Det skal dannes et nytt politikorps, organisert som SS og med oppgaven å bekjempe «statsfiendtlige elementer». Kunngjøringen om det nye korps kom like etter at den panslaviske komite i Moskva hadde sendt ut en appell som lett kunde øke gjæringen blant de krigstrette og misfornøyde bulgarerne hvis regjering ble oppfordret til å bryte med tyskerne og trekke besetlestroppene tilbake fra Hellas og Jugoslavia.

Den romanske regjering har, sikkert som et forsøk på å bedre sin stilling etter nederlaget, tillatt trykning og omsetning av russiske bøker i Transdnjestria. Men landet er ennå helt og holdent under tysk kontroll. Tyskerne administrerer i virkeligheten jernbanene. De inspisierer luftforsvaret i Ploestiområdet. I det senere har de sendt ut trusler om at unnfallenhet eller motstand ville føre til at jerngarden igjen ble opprettet. Og romanere som ønsker fred, tør ifølge avisen «Currenta» ikke innrømme det.

STILLEHAVET Operasjonene preges av den allierte luftoffensiven over området fra Ny Guinea og Hollandsk Østindia i s til Hongkong i n, fra Marshalløyene i ø til Andame i v. I løpet av få dager har flyene senket 9 japanske handelsskip og en krysser. Fiendens luftvåpen lider også store tap.

På Ny Guinea står de allierte nå ca. 50 km fra Madang. Kampene fortsetter på Ny Britannia og Bougainville. Britiske tropper som for en tid siden gikk over grensen til Burma, rykker fram. Men alt dette må fremdeles sees bare som en innledning til en kommende storoffensiv.

ROOSEVELT er blitt oppfordret av det demokratiske parti til å stille seg som kandidat også ved årets presidentvalg. Selv har han ennå ikke uttalt om han vil gjøre det; men også i 1940 drøyet det lenge før presidenten offentliggjorde at han ville la seg stille opp til valg.

Skuespillerforbundets formann, Schwensen, er sendt til Tyskland

SVART HVITT

3. FEBRUAR 1944

MOBILISERINGSPLANENE

I forrige uke kunne den frie norske presse offentliggjøre et promemoria skrevet av «justisministere» Riisnæs, og oversendt den 17. januar til SS-Obergruppenführer Berger.

Riisnæs gikk i korthet inn for å mobilisere nordmenn til kamp mot «det bolsjevikiske Sovjetrusland».

Folk har hatt det travelt med å diskutere den tysk-norske «justisministers» P. M. Trass i dementiene er det hevet over enhver tvil at dokumentet skriver seg fra nasihold, og det foreligger bare tre muligheter:

Forslaget kan være satt fram av Riisnæs privat, eventuelt med støtte av en liten gruppe quislinger. Hensikten kan da bl. a. være å vinne de tyske herrers gunst på bekostning av andre, mindre ivrige partifeller.

Det er imidlertid ikke umulig at en må ta P. M. et langt alvorligere. Det er ikke urimelig at en stor del av våre heimlige nasister går inn for det, og at de til dels har støtte på tysk hold. I så fall har forslaget sannsynligvis vært drøftet på møtet mellom Hitler og Quisling. Det er ikke utenkelig at Tysklands hersker nok en gang lar seg narre av feilaktige skildringer av stemningen her hjemme. Tysklands mangel på reserver vil etter hvert bli skrikende, og ønskeoppfyllende tenkning kan få Hitler til å tro at vi og andre trellebundne nasjoner vil la oss villede av bolsjevikspøkelse og nasistene søker å mane fram. I virkeligheten er vi alle på det rene med at Sovjet er en av våre allierte, at dets kamp er vår kamp.

Dementiet i de tysk-kontrollerte avisene tyder på at en åpenlys mobilisering ikke vil finne sted med det aller første. Men det hette her: «Man vil fortsatt følge den ordning at innsats av nordmenn med våpen hånd bare kan skje på frivillig basis.» En bør merke

seg uttrykket «med våpen i hånd». Det er mulig at skrevet var beregnet på heimfronten, at dets skulde virke avledende og dekke over noe annet, mindre alvorlig. Det kan f. eks. dreie seg om arbeidsinnsats utenfor landets grenser. Hensikten er i så fall å få oss forberedt på det verste, for at vi så skal puste lettet — «dette er likevel ikke så ille».

svaret på en slik maskert mobilisering må bli det samme som på en direkte. Alle midler må bli tatt i bruk: Generalstreik omfattende ikke bare arbeiderne, men også alle funksjonærer og hele sentraladministrasjonen; sabotasje og aktiv kamp. Det vil være bondenes plikt ikke bare å ta del i kampen, men også å holde forsyningene borte fra fienden og stille dem til rådighet for våre egne. Våre allierte må i tilfellet snarest mulig skaffe oss nye tilførsler av våpen og andre fornødenheter.

Men også om en ser bort fra framtiden fortjener forslaget til Riisnæs stor oppmerksomhet. Selve den kjennsgjering at et slikt dokument kan bli skrevet av en som ikke er pasient på et sinnsykeasyl og at det kan skake oss oppviser svakheten ved linjen vi har fulgt i vår kamp. Vi har for lenge stølt på isfronten — på den passive motstand. Vi har gitt våre fiender inntrykk av at vi er som Trumperstråle i Peer Gynt, og sier med ham: «Jeg får vel følge dem på ferden, men protesterer for all verden.»

Skal vi sikre oss mot enhver form for mobilisering, må våre ansvarlige norske myndigheter gi kampsignalet.

En kan ikke vente at de tyske terrorister i lengden skal holdes i age av en åndelig kamp.

Advokat Pål Schieflo døde nylig i fangenskap i Tyskland, 40 år gammel. Dødsårsaken var tuberkulose.

Terror skal møtes med motterror. (Goebbels)

Og Djevelen drives ut med Bel-sebub!

Formiddagsnyheter 2-2.

Kingisepp erobret. N for byen er hele høyre bredd av Luga renset for fiendtlige soldater. Lengere s står russerne 20 km v for elven Luga. Tyske tap i kampene omkring Kingisepp i løpet av i går, 2000 falne. Den tyske retrettvei s for Leningrad er nå bare 40 km bred. Ytterligere framgang fra Ilmensjøen mot knutepunktet Luga. Framgang også v for Sokolniki.

De allierte står ved Campo Leone mellom Anzio og Albano. Cisternas bygrense nådd. Cassino på det nærmeste omringet. Bombing av Triesti, flyplasser i Norditalia og ved Klagenfurt i Østerrike.

Amerikansk landgang på Marshalløyene. Brohoder opprettet.

Operasjonene utvikler seg gunstig.

Viktig endring av Sovjetsamveldets forfatning. Rådsrepublikkene får egen arme og egen utenriksrepresentasjon. Molotov understreker at på denne måten vil republikkene bedre kunne ivareta sine nasjonale og kulturelle interesser.

Ukeoversikter.

ØSTFRONTEN Pressekorrespondenter beskriver Den røde armes seire på nordfronten som de største siden Stalingrad. I løpet av en kort tid er beleiringen av Leningrad hevet. I og med erobringen av Tosno, Ljuban og Tsjudowo er hovedbanen til Moskva befridd, og arbeidet med å få den i brukbar stand er nå i full gang. S-v for Leningrad behersker russerne nå 60 km av banen til Narva. De rykker hurtig fram mot Kingisepp (Jamburg). Lengere s øker presset mot Luga; våre allierte står nå bare 20 km fra dette viktige knutepunkt som er truet fra n, s og ø. Jernbanen Leningrad-Dno er avskåret i nærheten av Bateskaja. Framstøtet fra Novgorod har bl. a. ført til at Simsk så og si er omringet. Forts. s. 4.

SVENSK DEMOKRATI

Vi er det svenske folk takk-nemlige for hjelp og velvilje, for protester mot tyske overgrep. Men vi er bekymret fordi vi savner en sunn og mannsterk reaksjon mot utglidninger i det svenske samfunn.

Sverige har i løpet av krigen fått en rekke nye lover og forordninger som skulle «verne» landets nøytralitet, men som i virkeligheten bryter med rettsbevissheten og derfor skulle ha vakt en harmdirrende protest ute i folket. Noen eksempler: Det er gitt lover for å hindre folk i å skade Sveriges «vennskapelige forbindelser» med fremmede makter. Ifølge disse er det bl.a. i prinsippet forbudt å skildre hva en selv har sett i okkuperte land. Bestemmelsen har ikke vært håndhevet overfor dansker og nordmenn, men polske og tsjekkiske flyktninger har vært fengslet fordi de berettet om forholdene i sine heimland. Nåværende svensk lov fastsetter fengsel eller tvangsarbeid på inntil 4 år for å unnlate å angi folk som sannsynligvis vil skade landets vennskap med andre stater. Bestemmelsen virker kjent på oss, men ikke fra gammel norsk rettspraksis. I et rettsamfunn berøves ikke folk sin frihet uten lov og dom. Dette gjelder ikke lengere i Sverige hvor politiske flyktninger kan fengsles i månedsvis og så interneres av rent administrativt vei. Og bortsett fra de vanlige hold reagerer folk ikke. Tvert om. De fleste var fornøyd da statsråd Møller opplyste at bare 270 flyktninger var internert og ikke flere enn 27 hadde vært berøvet friheten i over et år. Men kravet til rettsikkerhet bør være absolutt.

Krigsårene har vært vanskelige også for Sverige — og kanskje farligere enn for oss. Hos oss fulgte vilkårligheten og oppløsningen av rettssamfunnet hakk i hæl med Hitlers armeer. For oss er det symptomer for fremmedherredømmet. Viljen til å gjenopprette og verne lov og rett er i dag mere levende hos oss enn noensinne.

Utglidningene i Sverige er ikke store når en ser dem på nasibarbariets bakgrunn. Men de er der, og de er ikke påtvunget av fremmede voldsmenn. Kanskje har re-

Tyskerne myrdet Kaj Munk.

Kaj Munk ble hentet i sin heim av tre gestapo og en Schalburgmann. Deretter ble han funnet myrdet. Dette framgår av det danske politis rapport, meldes det i den frie danske presse. Morderne er bragt i sikkerhet av tyskerne.

I Danmark mener en at bakgrunnen til mordet må søkes i Kaj Munks holdning under nyttårspreken i år. Presten lot den fullbesatte kirken vente lenge på seg, og da han endelig kom var han i alminnelige klær og gikk ikke opp på prekestolen.

Han stilte seg i gangen og sa: Da de formuende bøndene og kjøpmennene i trakten har stillt sine hester og vogner til disposisjon for de tyske festningsanleggene, kan jeg ikke i år holde noen nyttårs gudstjeneste. Om det hadde vært småkårsfolkene som hadde latt seg lokke av tyskernes tilbud kunne jeg kanskje ha forklart meg det, men nå er det ikke mulig. Om en er redd for å delta åpent i kampen, er det minste en kan forlange at folk forholder seg passive. Nå kan dere godt gå heim.

Ord som enkelte kunne ha godt av å høre her heime også!

Mens nasistene hadde håpet å kunne øke den tyske flyprouksjon med 50 pst. i løpet av de siste månedene av 1943, sank den med noen og tredve pst. Dette betyr at produksjonen ble en del mindre enn halvparten så stor som de tyske makthavere hadde håpet.

Smør til Russland.

Så godt som alt det smøret som Amerika etter låne- og leieprogrammet eksporterte i 1943 gikk til Russland, hvor fettmangelen har vært et av de vanskeligste problemer å løse under krigen.

Himmler har utferdiget en bestemmelse om at alle SS-menn heretter bør gå i kirken.

De håper å få asylrett til himlen.

aksjonen nettopp derfor vanskeligere for å melde seg. Likevel er den nødvendig. Også Sverige bør bli med i et framtidig verdensomspennende rettssamfunn, bygget på rettssikkerhet og fritt for vilkårlighet.

Frankrikes krig

Timen nærmer seg og invasjonen står for døren i Frankrike. Dag etter dag stiger antallet av sabotasjer mot jernbanene; de siste månedene har det vært et gjennomsnitt på 12 pr. døgn. Fransk-mennene vet at ingenting kan skade erkefienden mere enn disse ødeleggelsene nå like før invasjonen.

Tyskerne har allerede tømt Frankrike for 1500 lokomotiver og titusener av jernbanevogner og biler, hester og traktorer. Dertil kommer de stadige allierte angrep så tyskernes kommunikasjoner allerede er anstrengt til det ytterste. Når dagen kommer er det en livsbetingelse for Hitler at han kan stole på hurtige flytninger av troppemassene fra det ene sted til det annet, og derfor blir det en hovedoppgave for friskarene å lamme kommunikasjonene. Det er dette nyttige arbeidet de nå er i gang med, og en kan gå ut fra at tempoet og effektiviteten vil øke ettersom den store dagen nærmer seg.

Men det er ikke bare transportvesenet som lider. På alle områder får tyskerne og Vichyquislingene merke at det er blitt liv i franskmennene igjen.

Industriens stilling må nærmest betegnes som katastrofal. I slutten av desember var det bare kullgruvene og de fabrikker som lager jernbane- og krigsmateriell for tyskerne som var i gang. Som følge av råvaremangelen var praktisk talt alle andre fabrikker stengt. Og i jern- og stålindustrien er produksjonen bare en brøkdel av hva den var før. Et par tall vil belyse situasjonen:

Jernproduksjonen, som i 1928 var på 10 mill. tonn, gikk i 1942 ned til 1,5 mill. tonn. Stålproduksjonen var i 1928 9,38 mill. tonn. I 1942 hadde den sunket til 2,14 mill. tonn.

De allierte luftangrep har en stor del i dette glimrende resultat. Men meget av æren tilfaller de franske sabotørene.

Det er et stort bidrag de yter til bøddelens fall!

Et stort antall tyske jernbanefolk er kommet til Jylland hvor en tysk kommissær har overtatt ledelsen.

FINNLANDS SKJEBNETIME

I høst hadde Finland en sjanse til å komme ut av krigen, men fant ut at de måtte spørre Hitler til råds først. Svaret kunne jo bare bli ett, og lederne håpet videre mot ethvert håp. Miraklet skjedde ikke, og med den avgjørelsen som nå er innledet på Leningradfronten nytter det ikke lenger med mørklegning og tåkedannelse. Sannheten kryper fram i lyset.

Og sannheten er den at Finland har ført en offensiv krig og målet har vært Sovjets ødeleggelse og «den strategiske grænse», dvs erobring av store områder rent russisk land, et mål som fikk sitt klareste uttrykk i Mannerheims berømte dagsordre av 10 juli 1941: Jeg vil ikke stikke sverdet i skjeden før Østkarelen er blitt finsk!

Disse storhetsdrømmene har lenge levd hos disse finske krigsvenntyrere, og i 1941 var timen kommet. Storfinnene stolte blindt på blitzhitlers uovervinnelighet, og i forbund med Ham. Danmarks og Norges bøddel, skulle de endelig gjøre opp med arvefienden og gjøre drømmen til virkelighet. Hva raket det dem om Hitlers nye lynseier for uoverskuelige tider ville gjøre broderfolkene til slaver — de broderfolk hvis sympati de beiler til i dag!

At samvittigheten likevel ikke var riktig god viser den hårdnakete tesen om at Finland ble overfalt, og bare førte en separatkrig. Dette er løgn og motbevises av Hitlers erklæring den 22 juli 1941, der han sier at en oppmarsj fant sted i forening med finske kamerater. Og marskalken selv uttalte i sin takketales til Hitler på sin 75-årsdag den 4 juni 1942, sin glede over at det stortyske rikets første mann hadde understreket våpenbrorskapet mellom de to land. I dette så han en garanti for kommende framgang og sluttseiren.

Siden, da det tok til å gå bakover med frelsermannen, het det plutselig at Finland var et fullstendig fritt land som ingen politiske og militære avtaler har med aksemaktene; det var ikke tale om erobringer eller ideologisk krig. Dette var en finsk separat forsvarskamp. Finland var et vir-

kelig og frihetselskende demokrati!

Men i dette demokratiet ble 6 riksdagsmenn fengslet og behandlet som forbrytere fordi de talte for fred. Og allerede før krigen ble en rekke aviser og tidsskrifter inndratt av samme årsak. Selskapet for fred og vennskapelige forbindelser med Sovjet, som ble stiftet og fikk massetilslutning etter Moskvafreden, ble oppløst. I dette demokratiet er Mannerheim første mann, den fhv. tsargeneralen som etter borgerkrigen behandlet arbeiderne på en måte som fikk det konservative Times til å skrive om «den hvite terrorens land».

I forsvaret for dette Finland yrer det av selvmotsigende argumenter. I det ene øyeblikk er Finland en fri og uavhengig stat, og samtidig, når det passer, handler det under tysk press. Finland fører bare sin egen krig, og kan ikke frigjøre seg fra aksemaktene. Parlamentarisk demokrati har de, med suveren riksdag, og likevel lar de seg lundse av tyskkrypende sjåvinister!

Overfor den slags forvirrede argumenter er det nok å peke på Bulgaria, hvor Boris trass i Hitlers påtrykk ikke våget krigen mot Russland på grunn av folkets vennskapelige innstilling til dette land.

Vil de allierte behandle Finland som en vasallstat, og dermed svikte prinsippene i Atlanterhavserklæringen, spørres det videre. — Finland som forsvaret den vesterlandske kulturarven sammen med Atlanterhavsmaktene, selv om motstanderen er en annen? Her går vi fra det forvirrede til det dunkle. For Sovjet er jo en av Atlanterhavsmaktene og må da forsvare den vesterlandske kulturarven mot seg selv! Nei, hensikten kan tydeligvis ikke være noen annen enn å sette ondt blod mellom de allierte i håp om at det skal bli redningen.

Men redningen ligger bare i en ting: Finnene må vise at de i handling slutter seg til demokratiet. De må frigi de politiske fangene og utskrive frie valg så folket selv kan velge sine representanter og ledere. De må forstå at Sovjet ikke kan forhandle med folk som i ord og gjerning har vist at de står på nasismens side.

Sovjetsamveldet har krav på sikkerhet hvis det skal delta i en internasjonal organisering av freden. Det kan ikke risikere at Finland enda en gang skal bli brudene for nye hitlere.

Derfor må folket selv ta makten i samsvar med grunntanken i Atlanterhavserklæringen, forlate den nasjonale egoismes vei og inn-ta sin plass i sammenhengen. Det gjelder for Finland som for alle de andre småstatene som vil freden.

Finnene må kvitte seg med de blinde, egoistiske lederne som har ført dem i ulykken. Da vil vi alle med glede ta i mot dem og de vil få den friheten de har rett til.

Katyn-mordene.

Denne saken har i lang tid vært gransket av en Sovjetrussisk undersøkelseskommissjon som nå har sendt ut sin redegjørelse. Her blir det slått fast at de myrdede polakkene var krigsfanger som var anbragt i en leir nær Smolensk. Videre heter det at det av praktiske grunner ikke lot seg gjøre å føre de 11 000 fangene vekk fra området da tyskerne i august 1941 rykket inn i det; de ble derfor etterlatt, men i live.

Paul Winterton, News Cronical's Moskvakorrespondent, hevder at kommisjonens konklusjon er bevist ved en rekke vitneprov og dokumenter.

Schalburgkorpset.

Etter hva dr. Best har erklært må Fritz Clausens danske nasiparti betraktes som likvidert, men medlemmene har fått høve til å bli tatt opp i det såkalte Schalburgkorpset, som ble opprettet i september. Dette korpset består av en militær, en politisk og en ideologisk avdeling, og formålet er å føre kampen mot sabotører og kommunister. Men det er offisielt ikke utrustet med politimyndighet.

Imidlertid foreligger det utallige eksempler på rassist og andre overgrep fra korpsets side som har gjort det inderlig hatet av danskene. Det er en ren gangstergjeng som for en meget stor del er rekruttert fra forbryterverdenen. Av de sist innskrevne 30 medlemmer var 28 tidligere straffet! Korpset består nå av ca. 6000 mann.

(Ukeoversikter. Forts. fra s. 1)

En stor seier kunne også noteres i og med erobringen av Novo Sokolniki — en av tyskernes sterke bastioner i Newelområdet. Tapet av denne stilling øker faren for de tyske styrkene i Vitebsk og Orsja. Samtidig åpner det seg muligheter for russiske framstøt mot Latvia og Peipussjøen. Det siste framstøtet vil i øyeblikket være det farligste idet det vil true retrettlinjene fra Leningradsektoren.

I allierte kommunikerer blir det gitt få detaljer om kampene på de øvrige avsnitt av østfronten. Tyske motangrep som ble gjennomført med store tap, har tvunget russerne til å oppgi enkelte steder i Vinnitsa-Umanområdet. En foreløbig ubekreftet melding beretter at tyskerne har trukket seg tilbake fra Smjela, et viktig knutepunkt s for Tsjerkassy.

ITALIA Det er ennå for tidlig å vente seg store resultater av landstigningen s for Roma. Brohodet er fremdeles lite, men blir stadig utvidet og forsterket ved nye tilførsler av mannskaper og materiell. De allierte styrkene står 20 km ø for Anzio og 25 km ø for Nettuno. Cisterna ved Via Appia og banen fra Roma står for fall. På vei mot n-ø har troppene nådd halvveis fra Anzio til Albano.

De allierte har initiativet på den 5 armers hovedfront, såvel ved Garigliano som ved Rapido. Det er gjort framgang i fjellene omkring Cassino.

LUFTOFFENSIVEN Fra alle fronter strømmer det inn nyheter om intens innsats av allierte luftstridskrefter. Berlin har i løpet av fire døgn opplevd tre heftige nattangrep. I alt er nå 20 000 tonn bomber kastet over byen. I et dagangrep mot Frankfurt a. M. deltok 700 jagere og 800 tunge bombemaskiner som førte 1800 tonn sprengstoff med seg. Under toktet ble 102 fiendtlige fly skutt ned mot et tap av 31 bombemaskiner og 13 jagere. Også flyrekvisita- og flymotorfabrikkene i Braunschweig og jernbanemål i Hannover har vært utsatt for et dagangrep. Under dette ble 91 tyske maskiner skutt ned, mens bare 24 allierte gikk tapt. Nordfrankrike, Holland, Belgia og Vest-Tyskland har vært daglig heimsøkt.

I Middelhavsområdet har det allierte luftvåpen utført mellom 1000 og 1500 utfall i døgnet. Blant målene kan nevnes: Aviano, Verona, Ferrara, Terni, Formia, Arezzo og flyplasser i Sørfrankrike, særlig ved Marseille.

De alliertes tap er relativt små. Som eksempel kan det nevnes at i løpet av 29 og 30 ble det på vestfronten skutt ned 205 tyske fly mot 67 engelsk-amerikanske. Forholdet er enda gunstigere for Middelhavsområdets vedkommende hvor bare 14 fly gikk tapt i løpet av dagene fra 27 til 30 mens 126 fiendtlige maskiner ble skutt ned.

STILLEHAVSKRIGEN preges også av luftaktiviteten. I januar er over 400 flytokter utført over Rabaul. Admiralitetssøyene har vært bombet 5 ganger i løpet av den siste uken. Stadige angrep rettes mot japanerne på Ny Irland og Marshalløyene. Disse siste har nå i 3 uker vært utsatt for angrep hver eneste dag. Ifølge de siste meldingene er nå øyene utsatt for bombardement fra den amerikanske marine.

SYMPTOMER Argentina har brutt den diplomatiske forbindelse med Tyskland.

Negerrepublikken Liberia har erklært Tyskland krig.

I Bulgaria er Sofias guvernør avsatt fordi han ikke kunne hindre tyskfiendtlige demonstrasjoner.

Ved Romanias østlige grense har org. Todt satt i gang med en forsert bygging av befestninger.

SPANIA De alliertes forhold til Spania har tilspisset seg. Sovjet har påpekt Francos tyskvennlige politikk. Storbritannia har protestert, bl. a. i anledning tidsinnstilte bomber som i spanske havner ble anbragt i lasten på skip som skulle til England. Det amerikanske utenriksdepartement har nå sammenfattet de viktigste klagene mot Francos utenrikspolitikk i disse punktene:

1. Italienske krigs- og handelsskip blir holdt tilbake i spanske havner og hindret i å slutte seg til de allierte.
2. Spania har fortsatt å levere krigsviktige varer, bl. a. wolfram, til Tyskland.
3. Spanske soldater kjemper på østfronten.
4. Tyske agenter arbeider fritt i

Spania og spansk Marokko.

5. Spania yter Tyskland kreditter som dette nytter til å finansiere spionasje.

Sambandstatenes regjering har nedlagt forbud mot eksport av drivstoffer til Spania. Forbudet skal stå ved makt til en vesentlig endring av den spanske utenrikspolitikk finner sted.

SITUASJONEN Ifølge allierte beregninger har tyskerne i dag ca. 200 divisjoner på østfronten, 20 på Balkan, 20 i Italia, 50 i Frankrike, Holland og Belgia, 25 i Tyskland, 5 i Danmark og 8-10 divisjoner i Norge.

Overføringen av amerikanske styrker over Atlanteren beregnes avsluttet i februar-mars. De allierte vil da disponere for innsats i Europa: Den røde arme 300-350 divisjoner, den britiske orientarme 30, Italia 20, Nordafrika 50, amerikanske styrker for innsats i Europa 150, andre styrker på de britiske øyer 50 og på Island 2-3 divisjoner.

Tyskernes strategiske reserver beregnes til høyst 45 divisjoner.

Tallene viser at Tyskland vil være sterkt underlegent m. h. t. mannskaper når invasjonen en gang setter inn. Allerede i dag viser deres mangel på reserver seg tydelig.

For å spare på troppene sine og styrke forsvaret vil Hitler være nødt til å foreta en virkelig frontforkortning. Denne kan ikke finne sted i vest, da de allierte i så fall ville kunne gå i land på det europeiske fastland uten motstand. Desto rimeligere blir en stor tysk retrett på østfronten. Her foreligger to muligheter: Nasiene kan vike i n og oppgi bl. a. de baltiske sovjetrepublikkene, men de kan også velge å trekke seg tilbake i s. Karpatene vil da være en sannsynlig forsvarslinje. Det er ikke urimelig at den tyske hærledelse vil se seg tvunget til å foreta begge tilbaketog.

I alle tilfelle vil en retrett ha store følger for vasallstatene. I n vil Finnlands stilling bli svekket og interessen for en separatfred kan igjen dukke opp i dette land. Et tilbaketog i s vil øke truslen mot Romania, Bulgaria og Ungarn, og sannsynliggjøre et brudd mellom et eller flere av disse landene og Tyskland.